

EUROOPA KOHTU OTSUS

16. november 1977*

[...]

Kohtuasjas 13/77,

mille esemeks on Euroopa Kohtule EMÜ asutamislepingu artikli 177 alusel Cour de cassation de Belgique'i esitatud taotlus, millega soovitakse saada nimetatud kohtus pooleliolevas vaidluses järgmiste poolte vahel:

SA G.B.-Inno-B.M.

ja

Association des détaillants en tabac (ATAB) ASBL,

eelotsust EMÜ asutamislepingu artikli 3 punkti f, artikli 5 teise lõigu ja artiklite 30, 31, 32, 86 ja 90 ning nõukogu direktiivi nr 72/464/EMÜ tubakatoodete tarbimist mõjutavate muude maksude kohta peale käibemaksu (EÜT L 303/1, lk 3) tõlgendamise kohta,

EUROOPA KOHUS,

koosseisus: president H. Kutscher, kodade esimehed M. Sørensen ja G. Bosco, kohtunikud A. M. Donner, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, A. J. Mackenzie Stuart, A. O'Keefe ja A. Touffait,

kohtujurist: G. Reischl,

kohtusekretär: A. Van Houtte,

on teinud järgmise

otsuse

[...]

Põhjendused

1. 7. jaanuari 1977. aasta otsusega, mis saabus Euroopa Kohtu kantseleisse 26. jaanuaril 1977, esitas Cour de cassation de Belgique EMÜ asutamislepingu artikli 177 alusel neli eelotsuseküsimust EMÜ asutamislepingu artikli 3 punkti f, artikli 5 teise lõigu ja artiklite 30, 31, 32, 86 ja 90 ning nõukogu direktiivi nr 72/464/EMÜ tubakatoodete

---

* Kohtumenetluse keel: hollandi.

tarbimist mõjutavate muude maksude kohta peale käibemaksu (EÜT L 303/1, lk 3) tõlgendamise kohta.

2. Need küsimused kerkisid Belgias mitut kaubanduskeskust käitava Belgia aktsiaseltsi, SA G.B.-Inno-B.M. ning mittetulundusühingu Association des détaillants en tabac (edaspidi ATAB) vahelise vaidluses.

3. Toimikust selgub, et 24. aprilli 1972. aasta määrusega tegi Tribunal de commerce de Bruxelles'i esimees ATABi esitatud hagi kohta otsuse, et äriühing, kelle õigusjärglane on G.B.-Inno-B.M., peab lõpetama sigarettide müümise või müügiks pakkumise maksumärgil näidatust madalama hinnaga, kuna selline käitumine kujutab endast ebaausat konkurentsi ning sellega rikutakse Belgia 3. juuli 1969. aasta seaduse (käibemaksuseadustik) artiklit 58, mis on sõnastatud järgmiselt:

„Riiki imporditud või seal toodetud tubakatooteid maksustatase alati kui tubaka maksukorraldust käsitlevate seaduste või määruste kohaselt tuleb aktsiisimaksu tasuda. Maksusumma arvutatakse maksumärgile kantud hinna alusel, mis peab olema tarbijale kehtestatud müügihind, või kui hinda ei ole ette nähtud, siis võttes arvesse aktsiisimaksu võtmiseks kehtestatud baasi“.

4. Kuna Cour d'appel de Bruxelles jättis selle määruse peale esitatud G.B.-Inno-B.M. apellatsioonkaebuse 24. novembri 1974. aasta otsusega rahuldamata, esitas äriühing kassatsioonikaebuse.

Siseriiklik õigus

5. Belgias kehtib tubakatoodete suhtes aktsiisirežiim, mida iseloomustab väärtuse alusel (*ad valorem*) arvestatav aktsiisimaks, mis arvutatakse käibemaksu sisaldava jaemüügihinna alusel.

6. Nende maksude kumuleeritud summa tasub tootja või importija, ostes mitmesugustele valmistatud või imporditud tubakatoodetele paigutatavaid maksumärke, millel on näidatud jaemüügihind.

7. Keelatud on müüa tarbijale tubakatooteid maksumärgil näidatust kõrgema jaemüügihinnaga.

8. Aktsiisi valdkonnas sätestatakse sama keeld tubakatoodete aktsiisimaksustamist reguleerivale 22. jaanuari 1948. aasta ministri korraldusele lisatud määruse lõikes 12.

9. Käibemaksu puhul tuleneb keeld asjaolust, et 3. juuli 1969. aasta seaduse artikli 58 lõikes 1 on viidatakse aktsiisimaksukohustuse ja aktsiisimaksustamise põhimõtetele.

10. Samuti on keelatud müüa tarbijale tubakatooteid maksumärgil näidatust madalama hinnaga.

11. Kuigi kõnealuste sündmuste toimumise ajal see keeld aktsiisimaksu valdkonnas ei kehtinud, kehtis see juba tsiteeritud 3. juuli 1969. aasta seaduse artikli 58 lõike 1 kohaselt siiski käibemaksu puhul.

12. Kassatsioonikohtu esitatud küsimused peavad võimaldama sellel kohtul hinnata, kas Belgia 3. juuli 1969. aasta seaduse artikli 58 lõige 1 on kooskõlas ühenduse õigusega osas, milles kohustab müüma tarbijale kaupa hinnaga, mille on kindlaks määranud tootjad või importijad.

Üldised märkused

13. Kõikides liikmesriikides on tubakatoodete maksustamine maksutulude oluline allikas, nii et pädevatel asutustel peavad olema tõhusad vahendid nende tulude tagamiseks.

14. Ühenduse õiguse praeguses staadiumis valib iga liikmesriik ise oma territooriumil müüki pandavate tubakatoodete maksukontrolli meetodi.

15. Vajaduse tõttu täita rangeid ja tihti keerukaid ning lisaks liikmesriigiti erinevaid kontrollinõudeid, valitsevad praegu tubakatoodete impordi ja ekspordi osas vältimatud tõkked ning nende toodete riikidevaheline kaubandus eeldab selles olukorras märkimisväärseid ressursse ja eriteadmisi.

16. Võttes arvesse maksude suurt osakaalu tarbijale müümise hinnas, on hulgi- ja jaemüüja kasum suhteliselt väike.

17. Niisuguses süsteemis, nagu Belgias, kus aktsiisi- ja käibemaksu baasiks on jaemüügihind, on keeld müüa tubakatooteid tarbijale maksumärgil märgitust kõrgema jaemüügihinnaga, põhiline maksutagatis, mille eesmärk on vältida, et tootjad ja importijad hindavad oma toodet maksu tasumise hetkel liiga madalalt.

18. Seevastu keeld müüa tarbijale tooteid maksumärgil märgitust madalama hinnaga ei ole kindlasti tingitud maksustamisega seotud põhjustest, vaid mõne menetlusse astunud valitsuse sõnutsi taotletakse sellega pigem ühiskondlik-majanduslikke eesmärke, sest, kõrvaldades igasuguse allahindluste võimaluse tarbijale müümisel, olevat selle eesmärk säilitada teatud jaemüügistruktuur, vältides selle müügi koondumist väikeste jaemüüjate kahjuks.

19. Väideti ka, et kindla jaemüügihinna säilitamine on väga vajalik tagamaks, et liikmesriik võib olla kindel, et ta saab tubakatoodetelt maksutulud tõesti kätte.

20. Et kõnealust liiki süsteemis tagatakse tulud maksumärkide kaudu, ei saa selle argumendiga siiski nõustuda.

21. Lõpuks tuleb veel märkida, et niisuguses süsteemis nagu Belgias, ei takista miski jaemüüjal põhimõtteliselt vastavate maksumärkidega varustatud tubakatoodete omandamise kaudu määrata tarbijale müümise hinda ise.

22. Praktikas on see siiski võimalik ainult koostöös tootja või importija ning riiklike maksuasutustega ning sageli võib olla raske sellise koostööni jõuda.

23. Kõiki neid kaalutlusi tuleb siseriikliku kohtu esitatud küsimustele vastates arvesse võtta.

Esimene küsimus

24. Esimese küsimuse esimeses osaga tahab Cour de cassation teada, kas EMÜ asutamislepingu artikli 3 punkti f, artikli 5 teist lõiku ja artiklit 86 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriikidel on keelatud lisada oma õigusaktidesse või säilitada neis õigusnormi, millega kehtestatakse nii imporditud toodete kui ka riigis valmistatud toodete tarbijale müümiseks tootjate või importijate kindlaksmääratud müügihind, kui see õigusnorm

- soodustab ühisturgu valitseva seisundi kuritarvitamist ühe või mitme ettevõtja poolt EMÜ asutamislepingu artikli 86 tähenduses;

- soodustab valitseva seisundi kuritarvitamist ühe või mitme ettevõtja poolt, kui see valitsev seisund seisneb selles, et tubakatoote valmistajad ja importijad võivad kohustada liikmesriigi jaemüüjaid järgima nende poolt kauba tarbijale müümiseks kehtestatud hinda.

25. Küsimuse teises pooles tahetakse esiteks teada, kas sellise meetme kehtestamine ja säilitamine on keelatud isegi siis, kui see on üldise ulatusega selles mõttes, et see puudutab kõiki tootjaid või tarbijaid, see tähendab ka neid, kellel ei ole valitsevat seisundit või kes seda ei kuritarvita, ning, veelgi enam, kui selle eesmärk, selle ese või mõju ei seisne kuidagi valitseva seisundi kuritarvitamises.

26. Teiseks küsitakse, kas küsimuse esimeses pooles mainitud EMÜ asutamislepingu norme ei tule sellisel juhul tõlgendada mitte nii, et niisuguse normi kehtestamine või säilitamine ei ole sugugi keelatud, vaid et sellel ei saa olla mingit mõju artikli 86 kohaldamisalale selles mõttes, et valitseva seisundi kuritarvitamine jääb keelatuks, isegi kui see õigusnorm seda antud juhul soodustas.

27. Selle küsimuse eri osi tuleb käsitleda koos.

28. Asutamislepinguga taotleud ühtne turukorraldus välistab esiteks kõik siseriiklikud õigusnormid, mis takistavad otseselt või kaudselt, tegelikult või potentsiaalselt ühendusesisest kaubavahetust.

29. Teiseks on artikli 3 punktis f nimetatud eesmärki täpsustatud EMÜ asutamislepingu mitmes konkurentsieeskirju käsitlevas sättes, sealhulgas artiklis 86, mis kuulutab turgu valitseva seisundi kuritarvitamise ühe või mitme ettevõtja poolt ühisturuga kokkusobimatuks niivõrd, kuivõrd see võib mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust.

30. EMÜ asutamislepingu artikli 5 teine lõik näeb ette, et liikmesriigid hoiduvad kõikidest meetmetest, mis võiksid kahjustada käesoleva lepingu eesmärkide saavutamist.

31. Kuigi on õige, et artikkel 86 on suunatud ettevõtjatele, ei ole sugugi vähem tõsi, et EMÜ asutamisleping kohustab liikmesriike mitte võtma või säilitama meetmeid, mis võivad võtta sellelt õigusnormilt tema kasuliku mõju.

32. Nõnda on artiklis 90 sätestatud, et liikmesriigid ei kehtesta ega säilita riigiettevõtete ja nende ettevõtte puhul, kellele nad annavad eri- või ainuõigusi, mitte ühtegi meetet, mis oleks vastuolus eelkõige eeskirjadega, mis on nähtud ette artiklites 85–94, viimane kaasa arvatud.

33. Samuti ei saa liikmesriigid kehtestada meetmeid, mis võimaldavad eraettevõtjatel vabaneda EMÜ asutamislepingu artiklitega 85–94 kehtestatud piirangutest.

34. Igal juhul keelab artikkel 86 ühel või mitmel ettevõtjal kuritarvitada turgu valitsevat seisundit, isegi kui mõni riiklik seadusesäte sellist kuritarvitust soodustab.

35. Igal juhul on riiklik meede, mis soodustab liikmesriikidevahelist kaubandust kahjustada võivat turgu valitseva seisundi kuritarvitamist, üldiselt vastuolus artiklitega 30 ja 34, mis keelavad koguselised impordi- ja ekspordipiirangud ning kõik samaväärse toimega meetmed.

36. Seda, kas jaemüügihindade kindlaksmääramise süsteem on kooskõlas EMÜ asutamislepinguga, peab hindama siseriiklik kohus, võttes arvesse kõiki nimetatud ühenduse õiguse normide kohaldamise tingimusi.

37. Selles osas arvestas Cour de cassation esiteks võimalusega, et tubakatoote valmistajate ja importijate võimalus kohustada liikmesriigi jaemüüjaid tarbijatele müümisel pidama kinni nende poolt kindlaksmääratud hinnast, võib kujutada endast valitsevat seisundit, ning teiseks võimalusega, et õigusnormi, mille kohaselt on nende hindade järgimine tarbijatele müümisel kohustuslik, käsitletakse meetmena, mis rikub artiklit 86 koostoimes artikli 5 teise lõiguga.

38. Et hinnata niisuguse meetme kehtestamise või säilitamise kokkusobivust nende ühenduse õiguse normidega, peab liikmesriigi kohus lisaks kindlaks tegema, kas kõnesoleva maksurežiimi laadist tuleneda võivaid liikmesriikidevahelise tubakatooteid puudutava kaubavahetuse tõkkeid arvestades võib see meede kui niisugune kahjustada liikmesriikide vahelist kaubandust, mis on artiklis 86 sätestatud keeldude kohaldamise tingimus.

Teine küsimus

39. Teises küsimuses tahab Cour de cassation teada, kas juhul, kui riik annab seadusega teatud toodete valmistajatele või importijatele erinevalt teiste toodete valmistajatest või importijatest kaudselt võimaluse kehtestada ise tarbijale kohaldatav müügihind, on tegemist ettevõtjatega, kellele riik annab eri- või ainuõigusi EMÜ asutamislepingu artikli 90 tähenduses, ning kui see nii on, siis kas niisuguste eri- või ainuõiguste säilitamine on vastuolus EMÜ asutamislepingu artiklitega 7 ja 85–94.

40. Tuleb meenutada, et kõnesolev maksukorraldus jätab valmistajale või importijale õiguse määrata oma toodetele jaemüügihind, mis on madalam sama liiki, sama kvaliteediga ja samade omadustega konkureerivate toodete jaemüügihinnast.

41. Kuivõrd see võimalus on kõigil, kaasa arvatud jaemüüjatel, kellest saavad tubakatoodete valmistajad või importijad, ning seega määratlemata ettevõtjate hulgal, võib nende nimetamine eriõigusi ning kindlasti ainuõigusi omavateks isikuteks näida kahtlane.

42. Võttes arvesse esimesele küsimusele antud vastuse põhjendusi, mille kohaselt kujutab artikkel 90 endast igal juhul ainult mõnede üldiste liikmesriikidele siduvate põhimõtete erilist kohaldamist, ei näi vastus teisele küsimusele vajalik.

Kolmas küsimus

43. Selle kolmeks jagatud küsimusega tahetakse esiteks teada, kas EMÜ asutamislepingu artikleid 30, 31 ja 32 tuleb tõlgendada nii, et koguselise piiranguga samaväärse toimega meetmema tuleb vaadelda liikmesriigi õigusnormi, mis kehtestab tubakatoodete müümiseks tarbijale kindla hinna, mis on toodud maksumärkidel ja mille määravad sõltuvalt juhtumist kindlaks kas nende toodete valmistajad, kes asuvad selles riigis, või neid tooteid eelkõige teistest liikmesriikidest importivad importijad.

44. Seejärel küsitakse, kas niisugune õigusnorm on sellise meetmena vaadeldav ainult siis, kui on tõesti kindel, et see võib otseselt või kaudselt, tegelikult või potentsiaalselt takistada kaubavahetust ühenduses, mida antud juhul peab kontrollima liikmesriigi kohus.

45. Viimasena tahetakse küsimuses teada, kas olukord oleks teistsugune, kui liikmesriik võimaldaks tootjatel ja importijatel pärast hinnatõusust teatamist ja teatud ooteajast kinni pidades, määrata kindlaks hinnad, kaasa arvatud jaemüügihinnad, kuid avaldaks need hinnad ning kohustaks neid eespool mainitud meetme abil järgima.

46. EMÜ asutamislepingu artikliga 30 on liikmesriikidevahelises kaubanduses keelatud kõik koguselise piiranguga samaväärse toimega meetmed.

47. Selle keelu seisukohast piisab, kui kõnesolevad meetmed võivad takistada otseselt või kaudselt, tegelikult või potentsiaalselt impordi liikmesriikide vahel.

48. Tuleb meenutada, et komisjoni 22. detsembri 1969. aasta direktiivi nr 70/50 (EÜT L 13, lk 29) kohaselt hõlmab mõiste „koguselise impordipiiranguga samaväärse toimega meetmed“ kõiki „meetmeid, välja arvatud neid, mida kohaldatakse võrdselt kodumaiste ja importtoodete suhtes, mis takistavad impordi, mis nende puudumisel toimuks, sealhulgas meetmed, mis muudavad importimise raskemaks või kulukamaks kui kodumaise toodangu realiseerimine“.

49. Direktiivis määratletud samaväärse toimega meetmed ei hõlma siiski neid sellise mõju tõttu riikidevahelist kaubavahetust takistavaid meetmeid, mis on juba EMÜ

asutamislepingus eraldi sätestatud, eelkõige maksumeetmeid või mis on iseenesest lubatud kui liikmesriikidele jäetud otsene või kaudne pädevuse väljendus.

50. Kaudsetest maksudest tulenevaid tõkkeid käsitletakse EMÜ asutamislepingu artiklis 99, kus pannakse komisjonile kohustus otsida võimalusi ühisturu huvides liikmesriikide selle valdkonna õigusaktide ühtlustamiseks koostöös õigusaktide ühtlustamist käsitleva artikliga 100.

51. Nõukogu võttis eespool nimetatud artiklite alusel neljanda küsimuse esemeks oleva direktiivi nr 72/464 vastu just sellepärast, et ta arvas, et ühisturu huvides on ühtlustada tubakatoodete tarbimisele kehtivad maksustamiseskirjad, et kõrvaldada järk-järgult siseriiklikest maksukorraldustest vaba liikumist takistada ja konkurentsitingimusi kahjustada võivad tegurid.

52. Kuigi maksimumhind, mida kohaldatakse kodumaiste ja imporditud toodete suhtes ühtmoodi, ei ole iseenesest koguselise piiranguga samaväärse toimega meede, võib sellel siiski olla selline toime juhul, kui see määratakse niisugusena, et imporditud toodete müümine muutub kas võimatuks või raskemaks kui kodumaiste toodete müümine.

53. Seevastu süsteemil, kus hinnad määrab vabalt sõltuvalt juhtimist kas tootja või importija ning siseriikliku seadusandliku meetme tõttu kohaldatakse neid hindu tarbijale, kusjuures mingit vahet ei tehta kodumaiste ja imporditud toodete vahel, on ainult riigisisene toime.

54. Sellele vaatamata ei saa välistada, et teatud juhtumitel võib selline režiim avaldada mõju ühendusesisesele kaubandusele.

55. Nagu juba öeldud, kehtivad tubakatoodete impordi ja ekspordi suhtes tõkked, mis on omased mitmesugustele maksukontrolli meetoditele, mida liikmesriigid kasutavad, eelkõige selleks, et tagada nendelt toodetelt makstavatest maksudest saadav tulu.

56. Selleks, et hinnata, kas liikmesriigi õigusnorm, millega kehtestatakse tarbijale tubakatoodete müümise kindel hind, mille on seejuures vabalt valinud kas tootja või importija, saab olla koguselise piiranguga samaväärse toimega meetmeks, tuleb liikmesriigi kohtul niisiis kõnealuste toodete sektoris valitsevaid maksualaseid tõkkeid arvestades tuvastada, kas niisuguselt kehtestatud hinnakujunduse korraldus võib iseenesest takistada otseselt või kaudselt, tegelikult või potentsiaalselt impordi liikmesriikide vahel.

Neljas küsimus

57. Selle küsimusega tahetakse esiteks teada, kas nõukogu direktiivi nr 72/464 artikkel 5 on vahetult kohaldatav, nii et eraisikud võivad sellele siseriiklikes kohtutes tugineda, ning teiseks, kas liikmesriikidel on keelatud kehtestada ja säilitada seadusandlikku meedet, millega kehtestatakse imporditud või riigis valmistatud tubakatoodete tarbijale müümiseks maksumärgile kantud hind, mida ei tohi ületada ning millest ka madalama hinnaga ei või kaubaartiklit müüa.

58. Kõigepealt tuleb arutada selle küsimuse teist osa, kuivõrd sellele antava eitava vastuse korral ei ole tarvidust esimesele osale vastata.

59. Nõukogu direktiivis nr 72/464, mis põhineb, nagu ka 11. aprilli 1967. aasta direktiivid käibemaksu ühtlustamise kohta (EÜT L 71, lk 1301 ja 1303), EMÜ asutamislepingu artiklitel 99 ja 100, sätestab tubakatoodete aktsiisimaksustamise ühtlustamise põhilised eeskirjad esimeseks etapiks.

60. Direktiivi preambulis toob nõukogu kõigepealt välja põhimõtte, mille kohaselt eeldab terve konkurentsi ning siseturuga sarnaste omadustega majandusliidu loomine tubakatoote sektoris seda, et selle sektori toodete tarbimise maksustamine liikmesriikides ei kahjustaks konkurentsitingimusi ega takistaks nende vaba liikumist ühenduses.

61. Direktiivi artiklis 1 on kehtestatud põhimõte, mille kohaselt ühtlustatakse tubakatoodete aktsiisstruktuurid mitmes etapis, ning selle artiklist 4 tuleneb proportsionaalset elementi ja spetsiifilist elementi sisaldav aktsiisisüsteem.

62. Direktiivi artikli 5 lõige 1 sätestab:

„Tootjad ja importijad määravad vabalt kindlaks iga oma toote maksimaalse jaemüügihinna. See norm ei või siiski takistada hinnataseme kontrolli või kehtestatud hindade järgimist käsitlevate siseriiklike õigusaktide kohaldamist“.

63. Nõukogu, kes leidis, et konkurentsinoõuded eeldavad vaba hinnakujundust kõikide tubakatoodete rühmade puhul, nägi direktiivi artikli 5 lõikega 1 ette, et tootjad ja importijad määravad vabalt kindlaks iga oma toote maksimaalse jaemüügihinna.

64. Selles kontekstis ei saa artikli 5 lõike 1 teist lauset tõlgendada nii, et selle eesmärk on keelata liikmesriikidel võtta või säilitada seadusandlikku meedet, millega kehtestatakse imporditud või riigis valmistatud tubakatoodete tarbijale müümiseks müügihind, see tähendab maksusildile kantud hind, tingimusel, et selle hinna on vabalt määranud tootja või importija.

65. Võttes arvesse vastust neljanda küsimuse teisele osale, ei ole tarvidust vastata selle esimesele osale.

Kohtukulud

66. Euroopa Kohtule märkusi esitanud Belgia Kuningriigi, Luksemburgi Suurhertsogiriigi, Madalmaade Kuningriigi ja Itaalia Vabariigi valitsuse ning Euroopa Ühenduste Nõukogu ja Euroopa Ühenduste Komisjoni kohtukulusid ei hüvitata.

67. Et põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus liikmesriigi kohtus poolelioleva menetluse üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse nimetatud kohus.

Esitatud põhjendustest lähtudes

EUROOPA KOHUS,

vastates Cour de cassation de Belgique'i 7. jaanuari 1977. aasta kohtuotsusega esitatud eelotsuseküsimustele, otsustab:

1) EMÜ asutamislepingu artikkel 86 keelab ühel või mitmel ettevõtjal kuritarvitada turgu valitsevat seisundit, isegi kui mõni riiklik seadusesäte sellist kuritarvitust soodustab.

2) Et hinnata, kas niisuguse siseriikliku meetme, millega kehtestatakse tubakatoodete müümiseks tootja või importija poolt määratud hinnad, võtmine või säilitamine on kooskõlas EMÜ asutamislepingu artikliga 86 koostoimes artikli 3 punktiga f ja artikli 5 teise lõiguga, tuleb toodete suhtes kehtiva maksukorralduse iseloomust tulenevaid kaubanduspiiranguid arvestades tuvastada, kas lisaks turgu valitseva seisundi kuritarvitamise, mida niisugune režiim võib soodustada, võib see ka kahjustada liikmesriikidevahelist kaubandust.

3) Liikmesriigi õigusnorm, millega kehtestatakse nii imporditud kui ka riigis valmistatud tubakatoodete tarbijale müümiseks kindel hind, mille on seejuures vabalt valinud tootja või importija, on koguselise impordipiiranguga samaväärse toimega meetmeks ainult siis, kui mitmesugustele liikmesriikide poolt eelkõige nendelt toodetelt makstavatest maksudest saadava tulu tagamiseks kasutatavatele maksukontrolli meetmetele omaseid tõkkeid arvestades, võib niisugune kehtestatud hinnakujunduse korraldus takistada otseselt või kaudselt, tegelikult või potentsiaalselt impordi liikmesriikide vahel.

4) Nõukogu 19. detsembri 1972. aasta direktiivi 72/464/EMÜ tubakatoodete tarbimist mõjutavate muude maksude kohta peale käibemaksu artikli 5 eesmärk ei ole keelata liikmesriikidel võtta või säilitada seadusandlikku meedet, millega kehtestatakse imporditud või riigis valmistatud tubakatoodete tarbijale müümiseks müügihind, see tähendab maksumärgile kantud hind, tingimusel, et selle hinna on vabalt määranud tootja või importija.

Kutscher   Sørensen   Bosco   Donner   Mertens de Wilmars

Pescatore   Mackenzie Stuart   O'Keeffe   Touffait

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 16. novembril 1977. aastal Luxembourgis.

Kohtusekretär

President

A. Van Houtte

H. Kutscher